

עמ"ת 43394/03/14 - מוחמד בטאט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

30 מרץ 2014

עמ"ת 43394-03-14 בטאט(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אריאל חזק
העורר

מוחמד בטאט (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד איחסן ווהבי

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דיקלה סרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בערר על החלטת כב' השופט עטר מבימ"ש השלום בב"ש במ"ת 38655-02-14 מיום 25.2.14, שבה הורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק.

עפ"י האמור בכתב האישום, העורר החזיק במועד הרלבנטי היתר לתעסוקה בישראל, בין השעות 05:00 עד 19:00 והוא הועסק ע"י המתלונן בבית העסק של המתלונן "בית הפחם" בבאר שבע.

כן צויין בכתב האישום, כי ביום 16.2.14 בשעה 19:30, לאחר שעזב את מקום העבודה והמקום נסגר, חזר העורר ביחד עם שני אחרים והתפרץ למקום העבודה, בכך שפתח את מחסני העסק באמצעות מפתחות ששיכפל וגנב מבית העסק 79 שקי פחם בשווי כולל של 5000 ₪ ובלון גז, בכך שהעמיס השקים על רכב טרנספורטר.

עמוד 1

בהחלטה מיום 25.2.14 קבע כב' השופט עטר, כי כנגד העורר קיימות ראיות לכאורה וקיים חשש כי יימלט מאימת הדין אם ישוחרר, וזאת בשים לב לעובדה שהוא גר בשטחי הרשות הפלסטינית. העורר נעצר עד תום ההליכים.

בכתב הערר ציין ב"כ העורר, כי גירסת המתלונן כורסמה באופן ממשי עד כדי כך שלא ניתן יהיה לבסס מעצרו של העורר על בסיס אותה גירסה. לדברי ב"כ העורר מחזיק העורר בהיתר שהייה בישראל בין השעות 05:00 ל-19:00 ואין מחלוקת שהוא עבד בעסק הנ"ל מספר שנים.

לדבריו העורר התבקש ע"י המתלונן להעביר הסחורה לדהריה והמתלונן מסתיר עובדה זו הואיל והעסקה בוצעה ב"שחור" תוך הונאת שלטונות המס, ובנוסף לכך חייב המתלונן לעורר שכר עבודה שלא שולם.

בנסיבות האמורות לעיל, טען ב"כ העורר כי מדובר בראיות לכאורה ברף נמוך שיחייבו שיחרור העורר בערבויות.

במהלך הדיון בפני חזר ב"כ העורר על טענותיו, ובנוסף הוסיף שאין כל היגיון בכך שהעורר יבצע עבירה תוך סיכון זכותו להיכנס ולעבוד במדינת ישראל. יצוין כי ב"כ העורר הציג בפני במהלך הדיון ראיות שהוצגו על ידו לעיני בימ"ש קמא בלבד, ואולם לאור מסקנותי מעיון בחומר הראיות, נמנעתי מלעיין באופן מעמיק באותן ראיות ובכך התייתר הצורך בדיון בעניין משקלן של אותן ראיות.

ב"כ המשיבה ציינה כי העורר לא ידע למסור את שמו של האדם אותו אמור היה לפגוש בדהריה, ובנוסף לכך העמיס על הרכב גם בלוני גז. לדבריה, לטענת נהג הרכב, העורר היה זה שהורה לו לקחת את בלוני הגז.

לאחר ששמעתי את הצדדים אני קובע כדלקמן.

בעניינינו מדובר בארוע שבו מעבידו של העורר טען כי העורר התפרץ לבית עסקו במטרה לגנוב סחורה, וזאת לאחר שהעורר נמצא במקום לאחר שעות העבודה ביחד עם אחרים.

מדובר בעורר שמיד עם איתורו במקום העבודה, הציג גירסה שלפיה ביצע את שביצע בהיתר המעסיק. זאת ועוד, בדבריו טען העורר כי מעסיקו המתלונן מכחיש את העובדה שהורה לו לבצע את הפעולה של העברת הסחורה לשטחים, מתוך כוונה להסתיר העובדה שהוא מוכר סחורה ב"שחור" בלא להצהיר עליה לשלטונות המס, ובנוסף לכך נועדה ההכחשה לחסוך מהמתלונן לשלם לו חוב בסך 19,000 ₪ שהוא חייב לו.

יצוין כי מדובר ב"גניבת" סחורה בשווי של כ-5000 ₪ בלבד ובעורר שנמצא בבית העסק בשעה 19:30, כחצי שעה בלבד לאחר שעזב את מקום העבודה בו שהה עפ"י היתר, והעובדה האמורה תקים ספק לכאורה באשר להגיון לבצע העבירה בשעה כה מוקדמת ועבור תמורה כה מועטה תוך סיכון אשרת העובד שניתנה לו להמשיך ולעבוד בישראל.

עוד יצויין כי טענת המאשימה לעניין הסתירות בגירסאות הנוגעות לבלון הגז, אינן משמעותיות הן מאחר והסתירות אינן מובהקות והן מאחר ומדובר עפ"י הראיות בבלון גז קטן מסוג "אמגזית" שהוא בפועל חסר ערך ממשי. גם טענת העורר כי רוכש הסחורה היה אמור להמתין מעבר לגדר והוא אינו יודע את זהותו, לא יכולה להחשב בשלב זה כחסרת הגיון וכראיה לגרסא שקרית, וזאת לאור אופי העסקה הנטענת כעסקה בלתי חוקית שמנסים להסוותה.

בנסיבות האמורות לעיל, ולאחר שטענותיו של העורר אינן נראות בשלב זה לכאורה כמשוללות כל הגיון לחלוטין, אני קובע כי רף הראיות העומדות נגד העורר בשלב זה אינו רף גבוה במיוחד.

זאת ועוד, מדובר בעבירה של גניבת רכוש בשווי של כ-5000 ₪ בלבד. בנוסף מדובר בעורר חסר עבר פלילי, ובעורר שבסך הכל חרג מהאישור שניתן לו לשהות בישראל בחצי שעה בלבד וזאת מאחר והוא נתפס בישראל בשעה 19.30 בה בשעה שההיתר שניתן לו ניתן עד השעה 19.00.

בנסיבות האמורות לעיל, לאור רף הראיות העומדות כנגד העורר, ולאור היותו חסר כל עבר פלילי, ניתן להניח כי לו היה מדובר בעורר ישראלי, היה העורר משוחרר לחלופת מעצר, לו היתה נמצאת חלופה הולמת.

לאור זאת, ומאחר ומדובר בעורר ששהה בהיתר בישראל עד חצי שעה לפני שנתפס, לא ניתן להחיל עליו את הכללים שנקבעו בפסיקה באשר לשהים בלתי חוקיים "קלאסיים" הנחשדים גם בעבירה נלווית.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי יהיה מקום לבטל החלטת בימ"ש קמא שהורה על מעצר העורר עד תום ההליכים, ולפיכך אני קובע כי העורר ישוחרר לביתו בשטחים, בכפוף להפקדת סך 25,000 ₪, וזאת לצורך הבטחת התייצבותו לדיונים בענייניו ולצורך הבטחת אי כניסתו לתחומי מדינת ישראל במהלך ניהול התיק, למעט כניסה לצורך הדיונים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 3

אם לא ישלם העורר הסכום שנקבע, יובא בפניי ביום 7.4.14 בשעה 15:00.

החלטה זו תועבר לעיון שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט